OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM.
Rok 2. Warszawa, kwiecień 1928 roku. № 4.

GŁOS Niższych Funkcjonarjuszów i Pracowników Państwowych

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 67. Tel. 149-16.

Przed nową ustawą uposażeniową.

Sprawa płac pracowników państwowych staje się z każdym dniem więcej naglącą. Koszta utrzymania idą w górę, najniezbędniejsze arttykuły żywnościowe jak. chleb, tłuszcze, cukier i t. p. drożeją, i niema żadnych danych, że obecne ceny utrzymają się na dzisiejszym poziomie, lecz przeciwnie będą one dalej rosły, powodując wzrost cen innych artykułów codziennej potrzeby.

Niema prawie tygodnia, w którymby delegacje Związków pracowników państwowych nie przedstawiały poszczególnym ministrom żądania podwyżki płac, żądania popartego wymownemi argumentami nędzy materjalnej i głodu, którego nie zaspokoją obietnice ani słowa uznania, któremi od blisko dziesięciu lat karmi się rzesze pracowników państwowych.

Zasiłkami 15% niewiele się pomoże tam, gdzie obecne pobory miesięczne starczą zaledwie na nędzną wegetację półmiesięczną, wypłata skromnego zasiłku 20 kwietnia i 20 maja po 22½% uposażenia zmniejszy w bardzo małej mierze braki w budżecie rodzinnym pracowników państwowych. Co będzie jednak w czerwcu, co będzie w trzecim kwartale? To pytanie stwarza atmosferę niepewności i ustawicznych trosk, wszak obecny stan jest tego rodzaju, iż egzystencja pracownika państwowego uzależniona jest od uzyskania kredytu miesięcznego u handlarzy artykułów spożywczych, opałowych i tekstylnych, których pretensji często nie można zaspokoić całomiesięcznemi poborami, to też dzień wypłaty pensji jest często dniem rozpaczy.

Pytanie kiedy nareszcie skończy się połowiczna i dorywcza poprawa uposażenia nasuwa się przy każdoczesnym rozważaniu poprawy bytu. Pytanie to będzie się nasuwało tak długo, dopóki sprawa uposażenia pracowników państwowych, zepchnięta za czasów Zdziechowskiego na manowce, nie wejdzie z powrotem na prostą drogę, t. j. dopóki problem płac pracowników państwowych nie zostanie ostatecznie rozwiązany w sposób trwały i sprawiedliwy.

Rząd przez usta p. Wicepremjera oświadczył, że jedną z pierwszych rzeczy, z któremi Rząd idzie do Sejmu, to kwestja wskazania temu Sejmowi **nowych źródeł dochodów**, które w pierwszym rzędzie użyte będą na poprawę bytu pracowników państwowych.

Ogół pracowników państwowych z niecierpliwością oczekuje na inicjatywę Rządu w zakresie płac pracowników państwowych. Od Rządu, którego o brak dobrej woli posądzać nie możemy, domagamy się głębszego wniknięcia w dolę pracowników państwowych. Należy najrychlej skończyć z doraźnym poprawianiem bytu jednorazowemi zasiłkami, niewliczanemi do uposażenia, gdyż ten system stwarza niepewność jutra i szarpie nerwami pracowników państwowych.

Odłożenie zasadniczej regulacji płac pracowników państwowych, początkowo do ukonstytuowania się Sejmu, a obecnie do jesiennej sesji Sejmu, nie usuwa jednak konieczności starannego opracowania odpowiednich projektów przez Rząd.

Bezwątpienia, Rząd odpowiednie projekty przygotuje i przedłoży je Sejmowi. Chodzi tylko o to kiedy i jakie. To pytanie budzi wśród pracowników państwowych tyle nadziei i niepokoju zarazem, iż nie dziw, że jest ono dzisiaj osią powszechnego zainteresowania, w szczególności zainteresowania Związków pracowników państwowych. Czy Rząd robi już cośkolwiek w tej sprawie — niewiadomo, jeśli nawet odpowiednie projekty są w przygotowaniu, dzieje się to w najściślejszej tajemnicy, bez najmniejszego kontaktu z najbardziej zainteresowanymi, z pracownikami państwowymi.

Być może, że niedopuszczenie przedstawicieli pracowników państwowych do debat nad ustawami ich dotyczącemi ma swe źródło w obawie umniejszenia powagi władzy. Być może, a jednak tak wydawałoby się tylko na pozór.

Pracownicy państwowi, względnie ich przedstawiciele, nie mają i nie roszczą sobie prawa do decydowania, nie roszczą sobie również prawa do pomagania Rządowi w wyszukiwaniu źródeł dochodów, ale najzupełniej zrozumiałem jest ich domaganie się aby mogli Rządowi, jako swemu pracodawcy, przedstawić swe opinje na podstawie oficjalnych projektów, a nie pogłosek i nieobowiązujących wersji. Reprezentanci Związków pragnęliby swe uwagi i wnioski przedstawić we właściwym czasie, t. j. w trakcie opracowywania odnośnego projektu, a nie dopiero po jego całkowitem przygotowaniu, jak to miało miejsce z ostatnim projektem o państwowej służbie cywilnej, co do którego udzielono im możności wypowiedzenia się w ostatniej niemal chwili.

Doświadczenie dotychczasowe uczy bowiem, że projekty Rządu zyskują na swej wartości o ile przed ich ostateczną redakcją Rząd zapozna z niemi interesowanych i wysłucha ich opinji, jest to jednocześnie droga, na której uniknie się najłatwiej krzywdy pracowników państwowych, a może nawet szkodliwych błędów. Ta droga będzie łatwiejsza i mniej kłopotliwa dla Rządu w osobie Jego referentów, i dla pracowników, usunie bowiem trudności przerabiania projektów w wypadku wzięcia pod uwagę opinji Związków.

Na zebraniu obywatelskiem w Krakowie dnia 12 lutego r. b oświadczył p. Wicepremjer Bartel, iż Rząd pragnie trwałego porozumienia ze społeczeństwem, należy zatem spodziewać się, że rozpoczęte przez p. Bartla porozumienie ze społeczeństwem, nie usunie poza nawias poważnej grupy tego społeczeństwa, jaką stanowią pracownicy państwowi.

Że zatem głuche milczenie i tajemnica, osłaniające dotychczas projekty Rządu na temat poprawy ich bytu, skończyły się i że znów między przedstawiciel-

stwem pracowników państwowych, jakiemi są Centralne Związki Zawodowe Pracowników Państwowych, a p. Wicepremjerem Dr. Bartlem nastąpią normalne stosunki, tak pożądane dla ogólnego dobra.

Inne państwa nietylko nie znajdują żadnych przeszkód czy trudności w wysłuchaniu opinji swych pracowników, ale naodwrót same je zapoczątkowują.

Czemużby u nas w Polsce miało być inaczej...

Wszak pracownicy państwowi w Polsce nigdy nie wyszli poza ramy zrozumienia interesu państwowego, nigdy nie narazili się na szwank dobra kraju przez wysuwanie wygórowanych żądań, przechodzących możność Państwa.

Długoletnią ofiarną pracą, spełnianą często o głodzie i chłodzie, pracownicy państwowi zasłużyli sobie niewątpliwie na to, by w momencie zbliżającej się rewizji uposażeń wysłuchano ich głosu, w tak ważnej od szeregu lat oczekiwanej sprawie. Ze sprawą zasadniczej regulacji płac łączy się sprawa finansów Państwa.

Że płace pracowników państwowych są niewystarczające, jest to ogólnie znanem i uznawanem przez czynniki miarodajne, a przedewszystkiem przez obecny Rząd. Opinja prawej i lewej strony Sejmu zgodnie wypowiada się za podwyższeniem płac pracowników państwowych.

Poprawę bytu jednak uzależnia się od osiągnięcia nowych źródeł dochodów państwowych.

Wybitni znawcy naszego życia gospodarczego zastanawiając się nad kwestją płac pracowników państwowych i badając szczegółowo budżet państwowy, dochodzą do wniosków, że wiele jeszcze jest do zrobienia w zakresie ściągnięcia zaległych podatków, jak również w zakresie prawidłowego wymiaru podatków, i że wystarczy odrobina dobrej woli, a znajdą się środki na podniesienie płac pracowników państwowych.

Wiemy o tem, że wszystkie projekty ustaw, zmierzające do zwiększenia świadczeń na rzecz Państwa ze strony sfer posiadających, są niepopularne na terenie parlamentu i to właśnie było przyczyną, że poprzednie Rządy nie chcąc utracić poparcia tej czy innej partji, reformę podatkową odkładały w nieskończoność, utrzymując równowagę budżetową obniżaniem głodowych płac pracowników państwowych. Równowagę budżetową opierano przeważnie na barkach pracowników, a mimo wybitnej poprawy gospodarczej, nie pociągnięto do świadczeń na rzecz Państwa bogatych warstw społecznych.

Obecnie sytuacja pod tym względem dla pracowników państwowych jest korzystniejsza.

Przedewszystkiem Rząd obecny, stojący ponad partjami, zapowiedział w programie swoim, że jednym z najpierwszych projektów, jakie zostaną złożone Sejmowi, będzie wskazanie nowych źródeł dochodów, które zostaną użyte na poprawę bytu pracowników państwowych.

Niewątpliwie że takie źródła Rząd posiada i wskaże je Sejmowi. Inicjatywa w sprawie zasadniczej regulacji płac, na którą od blisko dziesięciu lat napróżno wyczekujemy, wyjść musi od Rządu. Niechże więc Rząd sprawę uposażeń postawi na porządku prac swych i Sejmu, niechże nareszcie nędza pracowników państwowych znajdzie swój kres. Od tego momentu dalszy los uposażeń funkcjonarjuszy państwowych znajdzie się wyłącznie w rękach Sejmu. Od tego jakie Sejm zajmie stanowisko wobec projektów Rządu dotyczących nowych źródeł dochodów, będzie uzależniona możność rozwiązania zagadnienia uregulowania płac pracowników.

Przed Sejmem stanie ciężkie zagadnienie do rozwiązania: podnieść około trzysta tysięcy głodujących i zadłużonych pracowników państwowych z położenia parjasów do stanowiska ludzkiego.

W imię dobra Państwa zagadnienie to winno być pierwszem, które Sejm rozwiąże.

Byłoby może w tej chwili przedwczesnem stawiać horoskopy, jaki będzie kierunek nowowybranego Sejmu, względnie jego większości do postulatów świata pracowniczego. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa — dobry.

Układ sił politycznych w nowym Sejmie jest zgoła inny, niżeli w Sejmie poprzednim. Stronnictwa, którym najwięcej zależało na jaknajmniejszem obciążeniu podatkowem warstw posiadających, które cały ciężar utrzymania Państwa spychały na barki warstw pracujących, a w szczególności pracowników państwowych, są dziś w mniejszości; nie mogą zatem odegrać decydującej roli co do omawianych projektów rządowych, od których uzależnioną jest poprawa egzystencji pracowników. Dwa największe stronnictwa sejmowe Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem i P. P. S., oświadczyły się wyraźnie za pilnością rozwiązania kwestji uposażeniowej. One będą tym ośrodkiem, około którego zgrupują się i inne mniejsze stronnictwa zmierzające również do rozwiązania zagadnienia płac pracowników państwowych i gruntownej zmiany polityki podatkowej Państwa.

System praktykowany przez stronnictwa większości poprzedniego Sejmu: nieuzasadnionej obrony warstw posiadających od ponoszenia ciężarów odpowiadających ich sile podatkowej, na rzecz Państwa; minął nareszcie i miejmy nadzieję, że więcej nie powróci.

Projekty więc rządowe, od których uchwalenia uzależnionem jest przeprowadzenie reformy płac pracowników państwowych, powinny znaleźć w Sejmie zdecydowaną większość. Oby tylko projekty te wpłynęły do Sejmu jaknajrychlej i jaknajrychlej były rozpatrzone pod kątem widzenia interesu państwowego. A interes Państwa nakazuje dobrze wynagradzać tych w pierwszym rzędzie, którzy są powołani do stania na straży tego interesu. Jeśliby sądzić z deklaracji jakie składają obecnie ugrupowania sejmowe — rozwiązanie omawianego zagadnienia nastąpi w myśl życzeń pracowników państwowych oczekujących na poprawę ich bytu. Czy deklaracje te są szczere — pokaże najbliższa przyszłość, trudno jednak przypuścić, by zrozumienie tej nędzy, jaka panuje w rodzinach pracowniczych lub choćby jej groza nie zdołały wywrzeć odpowiedniego wpływu i pociągnąć za sobą decyzję słuszną i sprawiedliwą. Nadchodzi teraz okres porozumienia się Związków Zawodowych pracowników państwowych dla podjęcia solidarnej i jednolitej akcji na terenie Sejmu. Nie należy się łudzić ani na chwilę, że czeka nas długa i mozolna praca.

Przedstawiciele pracowników państwowych muszą mieć zatem wielką siłę moralną i oparcie rzeczywiste wśród samych pracowników. Ich głos musi być zawsze poparty przez głosy tysięcy zorganizowanych pracowników. Wtedy dopiero znajdzie on należyte zrozumienie i jaskrawo uwidoczni konieczność uchwalenia tych praw, o które dotąd bezowocnie walczyliśmy.

Głos tysięcy nie może wychodzić od drobnych ugrupowań pracowników państwowych: musi to być jeden zgodny chór tych, którzy już lata cierpią dzięki wyzyskowi uprawianemu na pracownikach, dzięki upośledzeniu w prawach, o które walczyć, i których zgodnie bronić nie umieli.

Niżsi funkcjonarjusze i pracownicy winni znaleźć

w sobie zrozumienie potrzeby tego wspólnego frontu, żadna bowiem kategorja pracowników państwowych nie została tak dotkliwie pokrzywdzoną, jak oni. Aby krzywdy moralne i materjalne jakie wyrządzono niższym funkcjonarjuszom w roku 1920 mogły być nową ustawą naprawione, potrzebnem jest solidarne wystąpienie wobec Rządu i Sejmu. W tej dziejowej dla pracowników chwili byłoby zbrodnią rozbijać jednolitą akcję dla osobistych ambicji lub uprzedzeń dzielnicowych. Stańmy ramię przy ramieniu, pozbądźmy się apatji wobec własnego i swych rodzin losu! Niechaj dobro ogółu będzie nam drogowskazem w pracy, jaka nas czeka, abyśmy mogli doczekać się urzeczywistnienia naszych dążeń niosących nam jutrzenkę świtu lepszej doli.

K. M.

Życie Związkowe.

RZESZÓW. Dnia 6-go stycznia r. b., odbyło się tutaj Walne Zgromadzenie Członków Koła Związku Niższych Funkcjonarjuszów z porządkiem dziennym:

1) zagajenie,
2) sprawozdanie Zarządu za rok 1927,
3) wybór Zarządu na rok 1928,
4) wnioski członków.

Sprawozdanie starego Zarządu Koła za rok 1927 przyjęto do wiadomości i udzielono absolutorjum ustępującemu Zarządowi z podziękowaniem za jego caloroczną pracę.

Następnie przystąpiono do wyboru Zarządu Koła Rzeszowskiego na rok 1928-y, w skład którego wybrano następujących kolegów: Przewodniczący, kol. Stanisław Bator, Zast. Przewodniczącego, kol. Józef Dobrowolski, Sekretarz i Skarbnik, kol. Stefan Śmiertelnik, Zast. Sekretarza, kol. Franciszek Gontik.

Walne Zgromadzenie zakończono koleżeńską uroczystością wspólnego opłatka, która przeciągła się wśród miłej pogawędki i przemówień życzeniami na pomyślność rozwoju Centralnego Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych.

DROHOBYCZ. Dnia 15/I. 1928 r., odbyło się Walne Zgromadzenie Koła Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych na miasto Drohobycz, celem wyboru Zarządu Koła na rok 1928. Po przedłożeniu sprawozdania kasowego przez Skarbnika, kol. Mikołaja Bąka, które przyjęto do wiadomości z udzieleniem absolutorjum, przystąpiono do wyboru. Wybrano jednogłośnie Zarząd Koła N. F. P. na miasto Drohobycz w następującym składzie: Przewodniczący, kol. Józef Grabowski, Sekretarz, Stefan Nowak, Skarbnik, Mikołaj Bąk. Po dokonaniu wyborów, otwarto dyskusję na temat: czy należeć do Związku Centralnego w Warszawie, czy do Polskiego Związku we Lwowie. Po dłuższej dyskusji uchwalono jednogłośnie dalsze należenie do Związku Warszawskiego, jako obejmującego wszystkich Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych całej Rzeczypospolitej. Na zakończenie odczytano życzenia noworoczne od Zarządu Okręgu Krakowskiego któremu uchwalono przesłać serdeczne podziękowanie; na tem posiedzenie zakończono.

STRYJ. Na odbytem Zgromadzeniu Koła Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych miasta Stryja, w dniu 19/I. r. b., wybrano Zarząd Koła Związku N. F. P. R. P. na rok 1928-y w następującym składzie osób: Przewodniczący, kol. Antoni Jaworski, Zast. Przewodniczącego, Karol Pyć, Sekretarz, Władysław Gajkowski, Zast. Sekretarza, kol. Jan Kosowski, Skarbnik, kol. Jan Gross.

Komisja Rewizyjna. Koledzy: Grzegorz Tesluk, Józef Tomaszewicz, Aleksander Podgórski. Wydział: kol.: Markowicz Bazyli, Wróblewski Józef, Pochorecki Stefan, Zieliński Michał, Kobel Teodor, Czajkowski Karol, Strzemczyszyn Józef, Pawliszyn Jan, Stawicki Jan, Radziewicz Józef, Turkiewicz Józef, Ratewicz Leopold.

PIOTRKÓW. Dnia 4-go lutego r. b., odbyło się w Piotrkowie ogólne zebranie członków Związku N. F. P. celem wyboru Zarządu Koła na rok 1928-y.

Zebranie zagaił Przewodniczący, kol. Grzywna, na Przewodniczącego Zebrania powołano kol. Przytulskiego, na Sekretarza, kol. Gardzińskiego.

Komisja Rewizyjna zestawiła wynik skontrum ksiąg kasowych, które znalazła w należytym porządku.

Po udzieleniu absolutorjum ustępującemu Zarządowi, wybrano Zarząd Koła na rok 1928-y w osobach: Przewodniczący, kol. Przytulski, Zastępca Przewidniczącego, kol. Błaszczyk, Sekretarz, kol. Gardziński, Zastępca Sekretarza, kol Peć, Skarbnik, kol. Kołodziejczyk, Zastępca Skarbnika, kol. Kasprzyk.

Na tem Zebranie zakończono.

NADWÓRNA. Dnia 5-go lutego 1928 r. odbyło się ogólne zebranie Niższych Funkcjonarjuszów i Funkcjonarjuszów Kolejki Leśnej Rafajłowa—Nadworna, celem założenia Koła Związku N. F. P. R. P. i wyboru Zarządu na rok 1928-y. O potrzebie i celach organizacji mówił kol. Cencora, na którego wniosek uchwalono założyć Koło w Nadwornej, poczem przystąpiono do wyboru członków Zarządu, w skład którego weszli: Przewodniczący, kol. Władysław Kahle, Zastępca Przewodniczącego, kol. Wawrzyniec Cencora, Sekretarz, kol. Jerzy Onyśko, Zast. Sekretarza, kol. Franciszek Kwiatek, Skarbnik, kol. Jakób Piwowar, Zast., kol. Józef Pirlewicz.

Komisja Rewizyjna koledzy: Jan Pasternak i Mikołaj Kilman.

Jako stałego Delegata na Zjazdy ogólne, wybrano kol. Cencorę, Zastępcę, kol. Franciszka Kwiatka.

W dyskusji zebrani wyrazili zadowolenie z łączności z ogółem Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych całego Państwa, uchwalając stać na stanowisku uchwał Zjazdu Delegatów, odbytego w dniach 22-go i 23-go stycznia r. b. i w myśl tych uchwał głosować w wyborach do Sejmu i Senatu na listę Nr. 1.

Zebranie zakończono okrzykiem na cześć Prezydenta i Marszałka Piłsudskiego oraz Centralnego Związku N. F. P. w Warszawie.

JAROSŁAW. Z początkiem lutego odbyło się w Jarosławiu ogólne Zebranie N. F. P. z porządkiem dziennym:

1) sprawozdanie ze Zjazdu w Warszawie,
2) stanowisko N. F. P. wobec wyborów do Sejmu,
3) wybór nowego Zarządu na rok 1928-y,
4) wnioski.

Przewodniczący Koła zagaił Zebranie, potem zdał sprawozdanie ogólnego Zjazdu N. F. P., który odbył się w Warszawie, w dniach 22-go i 23-go stycznia r. b., przy udziale delegatów ze wszystkich Województw Rzeczypospolitej.

Nad sprawozdaniem wywiązała się dłuższa dyskusja, w wyniku której przyjęto do wiadomości zapadłe na Zjeździe uchwały i wyrażono podziękowanie Delegatowi Koła Jarosławskiego za jego trud.

Do drugiego punktu porządku dziennego przemawiał Prof. P. Wiśniewski, który w treściwem i jasnem przemówieniu omówił stosunek Pracowników Państwowych do Rządu Marszałka Piłsudskiego, poczem wezwał zebranych, aby przy zbliżających się wyborach do Sejmu i Senatu, poparli Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem. Uchwalono jednomyślnie.

Kol. Ciasnocha, jako Przewodniczący Koła, zdał sprawozdanie z całorocznej działalności, które zebrani przyjęli do wiadomości, udzielając Zarządowi absolutorjum. Po przystąpieniu do wyboru nowego Zarządu, na wniosek kol. Rudego wybrano ponownie Przewodniczcym, kol. Ciasnochę, Zastępcą, kol. Gruszkę.

Do Wydziały, kolegów: Chaladusa, Hajduna i Rudego. Zebrani uchwalili, że siedzibą Koła Powiatowego N. F. P. jest Jarosław, Zarząd Koła mieści się u Przewodniczącego Koła, w Gimnazjum Państwowem.

Na delegatów do Bloku Współpracy z Rządem wybrano kol. Ciasnochę i Chaladusa, na tem Zebranie zakończono.

KOŚCIERZYN. Dnia 5-go lutego r. b. Nizsi Funkcjonarjusze Państwowi przystąpili do utworzenia Koła N. F. P. R. P. w Kościerzynie. W obecności Delegata z Tczewa, kol. Zychowskiego wybrano Zarząd Koła w składzie osób: Przewodniczący, kol. Józef Gostomski, Zast. Przew., kol. Franciszek Szabelski, Sekretarz, kol. Jan. Hamernik, Skarbnik, kol. Jan Prync.

SOSNOWIEC. Dnia 11/II. r. b., odbyło się tutaj Nadzwyczajne Zebranie Koła Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych, przy licznym udziale członków. Po zagajeniu zebrania przez kol. Grządziela, wybrano na Przewodniczącego kol Furlińskiego, na Sekretarza kol. Batorego.

Odczytany protokół z poprzedniego Zebrania przez kol. Makólę, został bez poprawek przyjęty.

Sprawę Kasy Koleżeńskiej referował Przewodniczący Koła Sosnowieckiego, kol. Piotr Grządziel, który po dłuższem przemówieniu wyjaśnił cel i zadanie Kasy Samopomocy Koleżeńskiej, wzywając zebranych do zapisywania się na członków Kasy i wpłacania udziału.

Potrzebę istnienia tej Kasy uzasadnia wielka ilość podań o pożyczki, którym możnaby zadość uczynić, gdyby wszyscy koledzy zrozumieli wyniosłość Samopomocy Koleżeńskiej.

Wywody poprzedniego mówcy poparli następnie koledzy: Makola, Chaladus, Nowara, Kalisz, Furliński i Batory.

Na wniosek kol. Makoli który uzasadniał potrzebę uzyskania własnego lokalu na siedzibę Koła, zebrani polecili Zarządowi poczynienie starań w kierunku zdobycia własnego lokalu.

Kol. Batory zwrócił uwagę na pomijanie Niższych Funkcjonarjuszów w konferencjach Pracowników Państwowych Zagłębia Dąbrowskiego i zaproponował, aby zwrócić się pisemnie do zwołujących takie konferencje o dopuszczenie na nie Przedstawicieli Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych, wniosek ten został uchwalony. W wolnych wnioskach omawiano sprawy organizacyjne, a po wyczerpaniu dyskusji na ten temat, Przewodniczący podziękował zebranym za udział, zamykając Zebranie.

TARNOPOL. Dnia 12-go lutego r. b. odbyło się tutaj Walne Zgromadzenie członków Koła Związku N. F. P. R. P. z porządkiem dziennym:

1) zagajenie,
2) przemówienie Dr. Włodzimierza Lenkiewicza — Dyrektora II-go Gimnazjum, zaproszonego na Zgromadzenie przez ogół członków.
3) sprawozdanie z czynności Zarządu za rok 1927.
4) wybór nowego Zarządu,
5) wnioski członków.

Zgromadzenie zagaił Przewodniczący Koła, kol. Zimmer, witając imieniem zebranych D-ra Lenkiewicza i obecnych członków Koła.

Dr. W. Lenkiewicz wygłosił obszerne przemówienie przedstawiając w niem ogólną sytuację Państwa Polskiego od początku odzyskania niepodległości po dzień dzisiejszy. Mówca skreślił przebieg życia i czynów Marszałka Piłsudskiego przedstawiając na faktach popartych czynami zasługi, jakie Marszałek położył około budowy Polski, którą postawił w rzędzie Mocarstw Samodzielnych.

Ponieważ Marszałek Piłsudski nie spoczywa na laurach swych zasług, lecz pragnie przy udziale całego społeczeństwa w dalszym ciągu pracować nad rozkwitem gospodarczym i mocarstwową potęgą Państwa Polskiego, przeto całe społeczeństwo, a w pierwszym rzędzie pracownicy państwowi winni w pracy tej mu dopomóc przez czynny udział w toczącej się akcji wyborczej, stojąc przy boku Marszałka Piłsudskiego, dając temu wyraz przez głosowanie na listę Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem.

Głęboki pod względem treści, a piękny w swej formie referat D-ra Lenkiewicza został nagrodzony burzliwemi oklaskami.

Po sprawozdaniu z czynności Zarządu Koła za rok 1927-y złożonym przez kol. Zimmera i udzieleniu podziękowania za pracę ustępującemu Zarządowi przystąpiono do wyboru nowego Zarządu na rok 1928-y. Z uwagi na zasługi jakie około rozwoju organizacji i obrony praw członków położył poprzedni Zarząd Koła z niezmordowanym w pracy dla dobra Kolegów, Przewodniczącym kol. Zimmerem, zebrani uchwalili wybrać na rok 1928 Zarząd dotychczas urzędujący bez żadnych zmian, a mianowicie: Przewodniczący, kol. Antoni Zimmer, Zastępca Przewodniczącego, kol. Michał Postol, Sekretarz, kol. Marjan Samardak, Kasjer, kol. Michał Plisak.

Komisja Rewizyjna koledzy: Ignacy Greczyński, Grzegorz Stefaniec, Konstanty Juchnowicz.

Wydział: kol. Juljan Pichut, Maciej Kapuściasz, Karol Wiatrowy, Stanisław Skwarkowski, Aleksander Kowalski, Teodor Mitrenga, Michał Słobodzień, Franciszek Czerniecki, Antoni Jagoda, Stefan Zaporocki, Adam Brill i Marjan Rawów.

TWORKI. Dnia 11-go lutego r. b., odbyło się Walne Zgromadzenie Koła Związku N. F. P. w Tworkach.

Porządek dzienny: 1) zagajenie, 2) sprawozdanie Zarządu za rok 1927, 3) wybór Zarządu Koła, 4) wolne wnioski.

Zebranie zagaił Przewodniczący Koła, kol. Biedrzycki, proponując oddanie Przewodnictwa Walnego Zgromadzenia Delegatowi Zarządu Głównego z Warszawy, kol. Brzuskiemu.

Kol. Brzuski, otwierając obrady Walnego Zgromadzenia, wyjaśnił obszernie cel i zadanie organizacji oraz historję rozwoju Związku N. F. P. R. P. oraz dotychczasowe starania Zarządu Głównego o poprawę bytu Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych, w końcu swego przemówienia przedstawił Walnemu Zgromadzeniu do uchwalenia rezolucję Zjazdu Delegatów z dnia 22-go, 23-go stycznia r. b., która została jednomyślnie przyjęta.

Sprawozdanie z działalności Zarządu za rok 1927-y złożył kol. Biedrzycki.

Po przyjęciu bez dyskusji sprawozdania i udzieleniu absolutorjum ustępującemu Zarządowi, przystąpiono do wyboru nowego Zarządu na rok 1928.

Do Zarządu zostali wybrani: Przewodniczący, kol. Franciszek Jańczak, Zastępca Przewodniczącego, kol. Teofil Piotrkiewicz, Sekretarz, kol. Walenty Sarnat, Zastępca, kol. Józef Adamiak, Skarbnik, kol. Jan Mikusek, Zastępca Skarbnika, kol. Ludwik Wiśniewski.

Wydziałowi: kol. Burakowska i kol. Niewiadomski.

W wolnych wnioskach zebrani uskarżali się na przymus pobierania wiktu z kuchni szpitalnej, który to wikt w jakości — swej podawany jest w stanie nienadającym się do spożycia. Ceny wiktu szpitalnego w ostatnim roku wzrosły o 100%, gdy tymczasem pobory zwiększyły się tylko około 15% w dodatku z powodu nienależyteo przygotowania tego wiktu funkcjonarjusze zmuszeni są dokupywać sobie żywność, wobec czego na zaspakojenie innych potrzeb życiowych pozostaje im z całomiesięcznych poborów najwyżej do 15-tu złotych.

Sprawę potrąceń za wikt, opał, światło i mieszkanie postanowiono przekazać do załatwienia Zarządowi Głównemu, ponieważ ściągane przez Dyrekcję Zakładu w sposób przymusowy kwoty przewyższają znacznie wartość świadczeń w naturze, a nadto są one ustawowo nieuzasadnione i krzywdzące, przeto zebrani domagają się interwencji w Ministerstwie w kierunku zniesienia przymusu pobierania wiktu szpitalnego oraz dostosowania potrąceń za mieszkanie, światło, opał do realnej wartości tych świadczeń.

WŁOCŁAWEK. Dnia 12-go lutego r. b. odbyło się tutaj organizacyjne zebranie Niószych Funkcjonarjuszów Państwowych celem założenia Koła miejscowego i wyboru Zarządu. Zebranie zagaił kol. Stasiak, Niższy Funkcjonarjusz Sądu Okręgowego, poczem powołano na Przewodniczącego kol. Biesiadzińskiego, na assesorów: kol. Śmiechowskiego z Więziennictwa i kol. Krakowskiego z Sądownictwa, na Sekretarza, kol. Puchalskiego ze Szkolnictwa.

Przewodniczący zebrania wyjaśnił w swem przemówieniu cel Zgromadzenia, poczem udzielił głosu Delegatowi Zarządu — Głównego, kol. Kaczyńskiemu.

Delegat w przemówieniu swem wyjaśnił cel zadania i znaczenie organizacji Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych, którzy przy pomocy silnej organizacji mogliby zdobyć dla siebie i swych rodzin lepsze warunki bytu aniżeli obecnie posiadają, zaznajomiwszy zebranych z rozwojem i pracami Centralnej Organizacji w Warszawie, wezwał obecnych do założenia Koła na terenie miasta Włocławka.

W dyskusji, jaka się wywiązała po przemówieniu Delegata Zarządu Głównego uchwalono przystąpić do utworzenia Koła w Włocławku.

Po pięciominutowej przerwie przystąpiono do wyboru Zarządu Koła na rok 1928, który wybrano w następującym składzie: Przewodniczący, kol. Feliks Stasiak, Zastępca Przewodnicząceog, kol. Józef Krakowski Sekretarz, kol. Jan Machtyl, Skarbnik, kol. Śmiechowski, Członek Zarządu, kol. Stanisław Puchalski.

Komisja Rewizyjna: kol. Wł. Pawlowski, J. Zgodziński i Ełuszkiewicz.

Po przeprowadzeniu wyboru Przewodniczący podziękował Delegatowi Zarządu Głównego za referat i przybycie do Włocławka z życzeniem owocnej pracy dla rozwoju organizacji i dobra członków — zebranie zakończono.

ŁUKÓW. Dnia 12-go lutego r. b.odbyło się tutaj Zebranie członków Koła Związku N. F. P. R. P. przy udziale Delegata Zarządu Głównego Kol. Szablowskiego i Delegata Zarządu Okręgowego Kol. Olewińskiego. Referat o postulatach niższych funkcjonarjuszów państwowych oraz o działalności Zarządu Głównego w Warszawie wygłosił Kol. Szablowski. W sprawie dyżurów w Kasach Skarbowych przemawiał Kol. Szlachta. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej wykazało, że prowadzenie książek i kasy w Kole jest w należytym porządku. W dyskusji poruszono przeciążenie pracą w Państwowym Monopolu Spirytusowym i niewypłacanie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Poruszono również sprawę ubrań służbowych, które od roku 1926 nie zostały dostarczone, na tem zakończono Zebranie.

ŁAZY. Dnia 12-go lutego r. b. odbyło się tutaj organizacyjne zebranie Dróżników Państwowych i Samorządowych celem wyboru Zarządu Koła Związku N. F. P. w Łazach.

W zebraniu przewodniczył kol. Piotr Barbacki, po którego przemówieniu wybrano Zarząd Koła w następującym składzie osób: Przewodniczący, kol. Piotr Barbacki, Zast. Przew., kol. Jan Ćwiora, Sekretarz, kol. Antoni Dyląg, Zast. Sekr., kol. Antoni Cedula, Skarbnik, kol. Piotr Pączek, Zast., kol. Jan Krawczyk.

CHOJNICE. Dnia 18-go lutego r. b. odbyło się zebranie Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych z udziaełm kol. Jana Zychowskiego z Tczewa na którem uchwalono założyć Koło Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych w Chojnicach.

Po tej uchwale przystąpiono do wyboru Zarządu Koła

na rok 1928, wybierając jednogłośnie na Przewodniczącego, kol. Leona Kulasa, na Zast., kol. Józefa Ebertowskiego, Sekretarza, kol. Józefa Banasiaka Skarbnika, Alojzego Szala.

MIECHÓW. Dnia 12-go lutego r. b. w lokalu Inwalidów Wojennych odbyło się Zebranie Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych oraz okolicznych Dróżników i Gajowych.

Zebranie zagaił kol. Omielski, który w krótkiem przemówieniu powitał kol. Siczka i objaśnił cel Zebrania t. j. założenie Koła Związku N. F. P. w Miechowie.

Kol. Siczek mówił o znaczeniu organizacji zawodowej zachęcając zebranych do założenia Koła na terenie miasta Miechowa i pogłębienia pracy organizacyjnej w porozumieniu z kolegami okolicznych miejscowości, w których pracują pracownicy państwowi.

Po uchwaleniu założenia Koła w Miechowie przystąpiono do wyboru Zarządu Koła na rok 1928 w skład którego weszli koledzy: Przewodniczący kol. Marcin Starnawski Sekretarz kol. Stanisław Omielski, Skarbnik kol. Jan Pączek, Zast. Przew. kol. Jacenty Baranek, Zast. Sekretarza kol. Stanisław Rechoń, Zast. Skarbnika kol. Piotr Bober.

Komisja Rewizyjna koledzy: Broniś, Jarosz i Rak.

Po wyborze Zarządu życzono sobie wytrwałości w trudnej pracy związkowej i rychłej realizacji postulatów zmierzających ku polepszeniu bytu ogółu licznych pracowników państwowych.

Wśród ogólnego zadowolenia z powodu nawiązania łączności z ogółem Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych całego kraju zakończono zebranie wśród podniosłego nastroju.

RADOMSKO. Dnia 19-go lutego r. b. odbyło się w Radomsku zebranie organizacyjne Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych z udziałem Delegata z Warszawy, kol. Józefa Borzęckiego. Po referacie Delegata warszawskiego, zebrani uchwalili przystąpić do Związku N. F. P. R. P. w Warszawie, poczem przystąpiono do wyboru Zarządu na rok 1928, wybierając na Przewodniczącego Koła, kol. Franciszka Dziatkiewicza, na Sekretarza, kol. Marjana Kośnego, na Skarbnika, kol. Józefa Stępnia, na Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej — kol. Franciszka Fabiszewskiego.

Na Wydziałowych: kolegów Wincentego Suskiego i Jana Suskiego.

STEBNIK. Dnia 19-go lutego r. b. na zeraniu Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych (Gajowych) wybrano Zarząd Koła, do którego weszli: Przewodniczący, kol. Jan Kolczak, Zast. kol. Franciszek Siuta, Sekretarz, kol. Juljan Wydyński, Skarbnik, kol. Stanisław Górny.

WISNICZ. Dnia 20-go lutego r. b. odbyło się tutaj Walne Zgromadzenie Koła Związku N. F. P. R. P. przy udziale 45 członków, oraz Sekretarza Generalnego Zarządu Głównego z Warszawy, Przewodniczącego Zarządu Okręgowego z Krakowa, kol. Łabuzka i Sekretarza Okręgu Krakowskiego Onyszkiewicza.

Po zagajeniu Zgromadzenia przez Przewodniczącego Koła, kol. Michała Gajeca, Zgromadzenie wybrało na Przewodniczącego Zebrania kol. Jana Szafrańskiego — Starszego Dozorcę Więźni.

Referat o znaczeniu organizacji zawodowej wygłosił Delegat Zarządu Głównego, poczem przemawiali kol. Łabuzek, Onyszkiewicz oraz miejscowi Koledzy.

Po omówieniu spraw dotyczących miejscowych członków przystąpiono do wyboru Zarządu Koła Związku N. F. P. R. P. w Wiśniczu na rok 1928. Wybrani zostali: Przewodniczący, kol. Michał Gajec, Zast., kol. Jan Szafrański, Sekretarz, kol. Jan Miedziński, Zast., kol. Jan Kluba, Skarbnik, kol. Ignacy Liszka, Zast., kol. Józef Truś, Komisja Rewizyjna, kol. Feliks Marzec, Jan Nędza.

Kol. Gajec podziękował za wybór, zaznaczając, że praca w Związku tylko wówczas wyjdzie na korzyść ogółu Kolegów jeśli wszyscy, jak jeden mąż przystąpią do Związku N. F. P. i wspólnemi siłami dążyć będą do zdobycia dla siebie i swych rodzin lepszej doli.

Kol. Szafrański zakończył zebranie dziękując w imieniu wszystkich obecnych Delegatom za przybycie do Wiśnicza.

LIDA. Dnia 25-go lutego r. b. odbyło się tutaj zebranie Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych w obecności Delegatów Centralnego Związku N. F. P. z Warszawy, kol. Ślusarczyka i Szablowskiego.

Po przemówieniu o znaczeniu i korzyściach należenia do organizacji zawodowej wygłoszonych przez Delegatów Warszawskich uchwalono założyć Koło Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych w Lidzie, przystępując równocześnie do wyboru Zarządu Koła. Wybrani zostali: Przewodniczący, kol. Antoni Bałtrukiewicz, Sekretarz, kol. Piotr Klimaszewski, Skarbnik, kol. Antoni Michałowicz, Członkowie Wydziału, kol.: Stanisław Milewicz i Konstanty Uścinowicz.

Zebrani powzięli jednomyślną uchwałę wyrażającą ufność i hołd Rządowi Marszałka Piłsudskiego — na tem zebranie zakończono.

BRZEŚĆ n/BUGIEM. Dnia 26-go lutego r. b. odbyło się w Brześciu zebranie organizacyjne Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych na którem po obszernem przemówieniu kol. Kaczyńskiego z Warszawy uchwalono jednogłośnie zorganizować Koło Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych R. P. w Brześciu.

Do Zarządu Koła wybrano następujących Kolegów: Przewodniczący, kol. Józef Czarkowski, Zast., L. Ziemołożyński, Sekretarz, Wł. Gładkowski, Zast., K. Kicko, Skarbnik, Mikołaj Kalita, Zast., W. Próchniak, Członek Zarządu, Konstanty Janowicz, Przewodniczący Kom. Rew., St. Rąckiewicz, Członkowie Kom. Rewiz., kol. A. Sożyński i M. Łopacki.

KALISZ. Dnia 26-go lutego r. b. odbyło się Zebranie Organizacyjne N. F. P. w Kaliszu, na którem po przemówieniu kol. Borzęckiego z Warszawy uchwalono przystąpić do założenia Koła Związku N. F. P. R. P. w Kaliszu.

Następnie wybrano Zarząd Koła w osobach: Przewodniczący, kol. Tomasz Miedziński, Sekretarz, kol. Franciszek Nowakowski, Skarbnik, kol. Walenty Nowak.

Komisja Rewizyjna kol. Władysław Woszczyński i kol. Józef Szurka i Stefan Skrzybalski.

PIŃSK. Dnia 26-go lutego r. b. odbyło się tutaj Zebranie Organizacyjne N. F. P. w celu założenia Koła Związku N. F. P. R. P. w Pińsku. Zebranie zagaił Delegat Związku Warszawskiego, kol. Piekarski Piotr, który wygłosił obszerne przemówienie o znaczeniu organizacji zawodowej oraz o obecnych warunkach służbowych N. F. P.

Mówca wskazał na konieczność organizowania się N. F. P. w jednym Centralnym Związku, który jako reprezentacja wszystkich Niższych Pracowników Państwowych opierając się na uświadomionych i solidarnych rzeszach niższych funkcjonarjuszów i pracowników państwowych będzie mógł przeprowadzić skuteczną akcję o podwyższenie płac, ustalenie w służbie państwowej, ubezpieczenie na wypadek kalectwa lub starości i należyte traktowanie niższego pracownika państwowego przez przełożonych.

Po przemówieniu Delegata zebrani uchwalili założyć Koło w Pińsku przez przystąpienie do Centralnego Związku N. F. P. R. P. w Warszawie, poczem przystąpiono do wyboru Zarządu Koła Związku na rok 1928.

Wybrani zostali — Przewodniczący, kol. Cieszkowski Władysław, Zast., kol. Michał Wołoszczak, Sekretarz, kol. Stanisław Paskudzki, Skarbnik, kol. Karolin, na tem zebranie zakończono.

Komisja Rewizyjna Koledzy: Bolesław Sołdaj, Kazimierz Matuszewicz i Teodor Teodoroszenko.

CHEŁM. Dnia 26-go lutego r. b. odbyło się tutaj liczne zebranie niższych funkcjonarjuszów państwowych pod przewodnictwem kol. Meyera Przewodniczącego Koła w Chełmie.

Po zagajeniu Zgromadzenia Przewodniczący udzielił głosu Delegatowi z Warszawy kol. Samborskiemu, który wygłosił treściwy referat o zadaniach organizacji zawodowej i stanowisku pracowników państwowych wobec akcji wyborczej, a powołując się na stanowisko Rządu Marszałka Piłsudskiego, wobec pracowników państwowych wezwał zebranych, aby w myśl uchwały Zjazdu Delegatów Związku N. F. P. odbytego w dniach 22-go i 23-go stycznia w Warszawie poparli Rząd Marszałka Piłsudskiego. W dyskusji nad referatem Delegata Warszawskiego zabierali głos kol. Potępski i Meyer, który podkreślił społeczne znaczenie Związku nadmieniając jednocześnie, że po wyborach do nowego Sejmu Rząd — oceniając należycie lojalne stanowisko Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych przystąpi do zmiany obecnych warunków służbowych i położenia materjalnego Niższych Pracowników przyznając im takie prawa, jakie im się z tytułu wykonywanych obowiązków słusznie należy.

Zebranie zakończono okrzykiem na cześć Marszałka Piłsudskiego.

SOKOŁÓW. W dniu 22 lutego r. b., odbyło się tutaj Zebranie N. F. P., na którem wybrano Zarząd Koła w Sokołowie, w osobach: Przewodniczący, Kisieliński Karol. Członkowie Zarządu: Nowak Mikołaj, Jenczalek Antoni, Sekretarz, Rudoś Jan, Skarbnik, Wyrozemski Adam.

CIESZYN. Dnia 2/II. 1928 r., odbyło się w Cieszynie Zgromadzenie N. F. P. pod przewodnictwem kol. Józefa Przy-

wary, który, po przywitaniu gości i zebranych, udzielił głosu Przewodniczącemu Koła Bielsko-Biała, kol. Hullowi.

Tenże zdał sprawozdanie ze Zjazdu N. F. P., które odbyło się w Warszawie w dniach 22-go i 23-go stycznia r. b., przedstawiając zebranym znaczenie organizacji i działalność Zarządu Głównego Związku N. F. P. w Warszawie, nawołując zebranych do wstępywania w szeregi Związku dla pracy o lepszą przyszłość i zdobycie słusznych praw. Drugi przemawiał kol. Mach z Bielska, przedstawiając konieczność zjednoczenia wszystkich Niższych Funkcjonarjuszów pod jednym sztandarem, gdyż tylko wówczas będzie można polepszyć byt Niższych Funkcjonarjuszów, gdy poza Związkiem nie będzie ani jednego niezorganizowanego pracownika państwowego.

Kol. Landecki przedstawił zebranym stan kasy z dawnej organizacji

Po sprawozdaniu dawnego Sekretarza, uchwalono założyć Koło Związku N. F. P w Cieszynie, poczem przystąpiono do wyboru członków Zarządu Koła.

W tajnem głosowaniu wybrano: na Przewodniczącego, kol. Józefa Przywarę, Zast Przewodniczącego, kol. Ignacego Szaka, Sekretarza, Franciszka Janika, Zast., Jana Brudnego, Skarbnika, Alojzego Lipę, Zast. Ignacego Krzemienia. Wydziałowi: Rudolf Sołowski i Jan Socholik.

Do Komisji Rewizyjnej koledzy: Jan Haratyk i Karol Landecki.

Po wybraniu Zarządu, kol. Hull złożył życzenia nowemu Zarządowi owocnej pracy i rozwoju Koła Cieszyńskiego; na tem Zebranie zakończono.

Dnia 2-go marca r b. odbyło się ogólne zgromadzenie N. F. P. w sali Domu Narodowego przy licznem udziale Kolegów miejscowych i Delegatów z miast okolicznych. Referat o organizacji i postulatach N. F. P., które Zarząd Główny Związku ma za zadanie realizować na terenie Rządu i Sejmu, wygłosił Sekretarz Generalny Zarządu Głównego w Warszawie. Kol. Hull przemawiał w sprawie założenia Koła Okręgowego w Bielsku.

P. P. Matula i Góralik, oświadczyli imieniem Dozorców Więźni gotowość przystąpienia do Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej w Warszawie

Przewodniczący Koła w Cieszynie, kol. Józef Przywara, zakończył zebranie apelem do obecnych, aby licznie zapisywali się do organizacji, w końcu, podziękowawszy Delegatom za przybycie do Cieszyna, a miejscowym kolegom za liczny udział w zebraniu, zamknął obrady okrzykiem na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Piłsudskiego.

MIKULICZYN. Dnia 3-go marca r. b. zebrali się gajowi Lasów Państwowych pod przewodnictwem kol Jana Gawlika z Mikuliczyna, po zastanowieniu się nad sprawą organizacji gajowych w Lasach Państwowych zebrani uznali za najskuteczniejszą drogę do obrony swoich spraw zawodowych połączenie się z ogółem N. F. P. w tym celu postanowiono przystąpić do Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych w Warszawie, który pod swym sztandarem jednoczy ogół Pracowników Państwowych Niższych z całego obszaru Rzeczypospolitej bez względu na to, w jakiej instytucji czy urzędzie państwowym oni pracują, wychodząc z tego słusznego założenia, że pracownik państwowy niższy tylko wówczas może skutecznie bronić swych słusznych praw, jeśli oprze się o solidarność całego świata pracowniczego, a w pierwszym rzędzie ogółu pracowników państwowych.

POZNAŃ. Dnia 7-go marca r. b. odbyło się plenarne zebranie Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych i Samorządowych w Poznaniu. Zebranie zagaił kol. Wesołowski słowami „Cześć Ojczyźnie" poczem odczytał porządek dzienny, który został przyjęty bez zmian.

Sprawę zredukowanego kol. Muchy polecono przekazać Zarządowi Głównemu do załatwienia. Sprawę Bibljoteki referował kol. Purman, który zapowiedział dostarczenie regulaminu i warunków wypożyczania książek.

Kol. Piotrowski przemawiał w sprawie regularnego opłacaia składek do Kasy Pośmiertnej

Przy omawianiu spraw organizacyjnych powzięto jednomyślną uchwałę, że każdy niższy funkcjonarjusz państwowy służby czynnej obowiązany jest płacić pełne składki do Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

Kol Cegiewski złożył sprawozdanie z przebiegu konferencji u posła D-ra Surzyńskiego, który przyobiecał poparcie postulatów niższych funkcjonarjuszów państwowych i samorządowych u Rządu i na terenie Sejmu. Pan poseł złożył podziękowanie niższym funkcjonarjuszom państwowym i samorządowym za poparcie listy Nr. 21.

W Zebraniu brało udział 98 członków oraz wielu gości między któremi znajdywał się kol. Cenkier, który przemawiał w imieniu Bratniej Organizacji Niższych Pracowników Pocztowych

Po wyczerpaniu porządku dziennego Przewodniczący Koła kol. Wesołowski zakończył Zebranie wezwaniem do intensywnej pracy nad rozwojem organizacji, która jest symbolem jedności i lepszego jutra ogółu pracowników państwowych i samorządowych.

Stary Sącz. Dnia 11-go marca r. b. odbyło się tutaj Walne Zgromadzenie Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych, na którem po przemówieniu kol. Ołeczyna przystąpiono do wyboru Zarządu Koła Związku N. F. P. R. P. w Starym Sączu na rok 1928-y. Wybrano: Przewodniczący kol. Ołęczyn — Podurzędnik Sądowy, Zast. Przew. kol. Michał Szczygieł — Starszy Woźny Sądowy,, Skarbnik kol. Franciszek Zachara — Starszy Woźny sądowy, Zast. Skarbnika kol. Wojciech Sikora — Posłaniec Sądowy, Sekretarzem kol. Marcin Postrożn — Woźny Sądowy, Zast. Sekretarza kol. Władysław Wiśniewski — Posłaniec Sądowy.

Wybór przyjęto jednogłośnie z równoczesnem zobowiązaniem się sumiennego wykonywania przyjętych na siebie obowiązków, na tem zebranie zakończono.

WEJHEROWO. Dnia 18-go marca r. b. odbyło się w lokalu Pana Borskiego Zebranie Niższ. Funkcj. Państw przy udziale Delegatów Zarządu Okręgowego w osobach Kolegi Zychowskiego i Kol. Schönfeldowny.

Zebranie zagaił Kol. Naczk. Leon przywitaniem Delegatów Zarządu Okręgowego, poczem wyjaśnił cel Zebrania oraz odczytał korespondencję Zarządu Okręgowego Związku N F. P R P. w Toruniu. Zebranie wyraziło uznanie kol. Naczkowi za nawiązanie kontaktu z organizacją, w której łączą się wszyscy niżsi funkcjonarjusze z całej Rzeczypospolitej.

Kol. Żychowski w treściwem przemówieniu omówił całokształt zagadnień związanych z egzystencją i prawami niższych funkcjonarjuszów, które zrealizować dadzą się jedynie przy pomocy silnej organizacji. Przedstawiwszy rozwój i działalność Związku Centralnego w Warszawie wezwał Zebranych do przystąpienia w szeregi Związkowe, zachęcając równocześnie do założenia Koła w Wejherowie, jako placówki organizacyjnej.

Następnie przemawiała Kol Schönfeldówna, która w pięknem przemówieniu apelowała do Zebranych, aby łączyli się w jednej organizacji, w której i Koleżanki zawsze współpracowały, gdyż tylko główncmi siłami można dać rzeszy pracowników państwowych należytą obronę prawną i zdobyć lepszą przyszłość.

Przewodniczący Zebrania podziękował mówcom za ich pouczające przemówienia, poczem postawił wniosek o przystąpieniu do Związku i założenia Koła w Wejherowie Wniosek został jednogłośnie przyjęty. Przystąpiono do wyboru Zarządu Koła na rok 1928-my, w skład którego weszli Koledzy: Przewodniczący Kol Władysław Musiatowicz, Zastępca Przew. Kol Marceli Brodawiak, Sekretarz Kol. Leon Naczk, Zast. Sekr. Kol. Edmund Kwiatkowski, Skarbnik Kol. Teofil Naczk, Zast. Skarb Kol. Antoni Kreft. Komisja Rewizyjna: Kol Alfons Gruba, Józef Grzenkowicz, Kol. Marta Milewska. Sąd Koleżeński: Kol. Wiktor Mateja Jan Bigus i Kol. Seweryna Jóźwiakówna.

W dyskusji zabierało głos kilku Kolegów, na zapytania których dawali wyjaśnienia Kol. Zychowski i Musiatowicz. Na zakończenie Zebrania Przewodniczący podziękował Delegatom za przybycie i zamknął Zebranie hasłem „Cześć".

WADOWICE. Dnia 24-go marca r. b. odbyło się w Gmachu Gimnazjum Państwowego Zgromadzenie Członków i Człokiń Koła Związku N. F. P. w Wadowicach.

Zgromadzenie zagaił Przewodniczący Koła Kol. Glucz, poczem odczytano protokół z ostatniego Zgromadzenia, który przyjęto bez poprawek

Na wniosek Przewodniczącego Koła uchwalono jednogłośnie urządzić wspólne „Święcone" i Wieczornicę, z których czysty dochód przeznaczony będzie na budowę własnego domu.

W dalszym ciągu Zgromadzenie omawiano sprawę używania Niższych Funkcjonarjuszów do posług prywatnych.

Kol Wojciech Gabor przedstawił sprawę renty inwalidzkiej i emerytury od stycznia r b. uchwalono odnieść się do Zarządu Okręgowego w Krakowie o interwencję w Ministerstwie Skarbu.

Postępowanie władz likwidujących pobory emerytalne w tym wypadku jest w wysokim stopniu niewłaściwe, gdyż tego rodzaju lekceważenie egzystencji emeryta mającego na utrzymaniu liczną rodzinę jest równoznacznem ze skazaniem go na śmierć głodową.

Wdowa po sekwestratorze skarbowym członkini Agnieszka Plichowa od dłuższego czasu czeka na załatwienie jej prośby wniesionej do Ministerstwa Skarbu o przyznanie należnej pensji wdowiej.

Ponieważ Ministerstwo nie daje na podanie w tej sprawie

żadnej odpowiedzi uchwalono zwrócić się do Centralnego Zarządu o interwencję.

Na wniosek Kol. Sikory i Talara uchwalono zwrócić się do Zarządu Głównego w Warszawie, aby poczynił starania we wszystkich Ministerstwach w sprawie ogłaszania w Dzienniku Urzędowym konkursów na wolne etaty w Urzędach państwowych, celem umożliwienia uprawnionym do zajęcia takich posad, poczynienia starań o uzyskanie takowych.

Obecnie posady obsadza się ludźmi nie mającymi odpowiednich do tego kwalifikacji, a jedynie z pobudek osobistych protekcji.

Na tem Zebranie zakończono.

ZAMOŚĆ. Dnia 1-go kwietnia r. b. odbyło się tutaj Zebranie Organizacyjne Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych z Okręgu Sądu Okręgowego Zamojskiego w sali Narodowej Organizacji Robotniczej w obecności 18-tu osób.

Zebranie zagaił Kol. Wojciech Urban, poczem na Przewodniczącego wybrano Kol. Jana Respondka, na asesorów Kol Lewickiego i Małachowskiego.

Kol. Respondek objąwszy przewodnictwo wygłosił treściwe przemówienie o potrzebach i celach organizacji, zachęcając zebranych do wstąpienia w szeregi Związkowe i założenia Koła Związku N. F. P. w Zamościu. Po krótkiej dyskusji uchwalono jednogłośnie przystąpić do Centralnego Związku w Warszawie i założyć Koło w Zamościu, poczem przystąpiono do wyboru Zarządu Koła. W głosowaniu jawnem zostali wybrani do Zarządu Koledzy: Przewodniczący Kol. Szczepan Król (woźny Sądu Pokoju), Sekretarz Kol. Wojciech Urban (woźny Sądu Prokuratorskiego), Skarbnik Kol. Wacław Michałowski (woźny Kasy Skarbowej), Zast. Przew. Kol. Andrzej Lewicki, Zast. Sekretarza Kol. Bronisław Igliniec, Zast. Skarbnika Kol. Tomasz Żołyniak. Komisja Rewizyjna: Kol. Józef Stański, Jan Sokalski i Aleksander Turek. Kol. Król podziękował za wybór, zapewniając, że cały skład nowo-wybranego Zarządu dołoży usilnych starań, aby organizacja na terenie Zamościa rozwijała się w szybkim tempie, by można wyrównać stracony czas i pracować wspólnie z ogółem Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych całej Rzeczypospolitej nad polepszeniem swej i swych rodzin doli. Na zakończenie uchwalono zwrócić się do Zarządu Głównego w Warszawie z prośbą o zarejestrowanie Koła.

Na tem Zebranie zakończono.

WARSZAWA. Sekcja Sądownictwa. Dnia 26-go lutego r. b. odbyło się ogólne zebranie Sekcji Sądowej pod przewodnictwem Kol. Biankiettiego i asesorów Kol. Lichblaua i Modzelewskiego.

Przewodniczący Sekcji Kol. Biankietti po złożeniu sprawozdania z działalności Zarządu Sekcji Sądownictwa zgłosił rezygnację przewodnictwa Sekcji.

Po przemówieniach Kol. Wrzesińskiego, Świtocza, Lichtblaua i Błońskiego przystąpiono do wyboru Zarządu Sekcji, wybierając jednogłośnie na przewodniczącego Kol. Piotra Świtocza, Zast. Przew. Kol. Cytryńskiego, na Sekretarza Kol. Wójcika, na Zast. Sekr Kol. Filacińskiego, na członków Zarządu Kol. Spadarzewski, Rajczak i Błoński. W wolnych wnioskach omawiano sprawę doręczenia wezwań i warunków pracy dziennej niższych funkcjonarjuszów sądowych.

Dnia 5-go kwietnia r. b. odbyło się II-gie Ogólne Zebranie członków Sekcji Sądowej, które zagaił przewodniczący Kol. Świtocz, powołując na przewodniczącego zebrania Kol. Barylewskiego na Sekretarza Kol. Wójcika, na asesorów Kol. Banasiaka i Lewickiego.

Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P. złożył Wice-Prezes Kol. Brzuski w sprawie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i unormowania godzin pracy przemawiali Kol. Błoński, Świtosz, Olszewski i Filaciński.

Uchwalono w wysłaniu delegacji do Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie przestrzegania 8-o godzinnego dnia pracy lub wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

W sprawie umundurowania przemawiali Kol Wrzesiński, Wojcik, Marciniak, Keper i inni

Uchwalono domagać się u Pana Prezesa Sądu Okręgowego oraz w Ministerstwie Sprawiedliwości dopuszczenia niższych funkcjonarjuszów sądowych do wyboru materjału i krawca, uzasadniając tem, że niżsi funkcjonarjusze dopłacając 25% do ogólnej wartości umundurowania są tym samym jego współwłaścicielami, zatem mają prawo decydowania o cenie, jakości i robociźnie.

Nadto uchwalono domagać się zwolnienia woźnych od mycia okien, gdyż czynności te winny być wykonywane przez wynajęte do tej pracy kobiety, tembardziej, że w niektórych wydziałach jest i tak wielkie przeciążenie pracą, że mycie okien musi być wykonywane poza godzinami obowiązkowej pracy, temsamem przedłuża liczbę godzin nadobowiązkowych.

Ogólne Zebranie uchwaliło powyższe uchwały przesłać Zarządowi Głównemu z wnioskiem o przedłużenie takowych Ministerstwu Sprawiedliwości przez osobną delegację.

Na tem Zebranie zakończono.

OD REDAKCJI „GŁOSU N. F P. R. P".

Od następnego numeru „Głosu" rozpoczynamy regularne wydawnictwo organu zawodowego który dotąd wychodzić będzie 15-go każdego miesiąca.

Celem ustalenia ilości nakładu oraz zapotrzebowania poszczególnych Kół, uprasza się Zarządy Okręgów i Kół o podanie dokładnych adresów dla wysyłki pisma i podanie ilości egzemplarzy. W razie nieotrzymania pisma do dnia 20-go każdego miesiąca należy przesłać reklamacje brakujących numerów kartą korespondencyjną, która jest wolną od opłaty pocztowej. Na korespondencji należy umieścić nad adresem słowo „reklamacja".

Obecny numer poświęcony jest prawie w całości życiu Związkowemu, natomiast następny numer zawierać będzie artykuły dotyczące przepisów i rozporządzeń w sprawach służbowych pracowników państwowych, oraz nowy dział p. t. „Z niedoli niższych pracowników państwowych", w którym to dziale redakcja będzie podawać do wiadomości Władz Centralnych i opinji społecznej, stosunki panujące w urzędach i instytucjach państwowych, w tem przeświadczeniu, że tą drogą osiągniemy oczyszczenie dusznej atmosfery wytworzonej przez bezkarność nadużyć spełnianych na niższych pracownikach państwowych, a tem samem przyczynimy się do uzdrowienia panujących stosunków dla dobra ogólnego i Państwa.

Redakcja zwraca się do wszystkich członków Związku i czytelników „Głosu" o nadsyłanie korespondencji dotyczących warunków pracy niższych funkcjonarjuszy państwowych.

Wiarogodność pisma nadesłanego do umieszczenia w „Głosie" musi być stwierdzona podpisem przewodniczącego Koła, a gdzie takowe nie istnieje, podpisem dwóch wiarygodnych osób.

Zasilajcie Wasze pismo wiadomościami zaczerpniętemi z niedoli życia, aby mogło ono sprostać swemu zadaniu jako organ najliczniejszej, ale zarazem najwięcej pokrzywdzonej kategorji pracowników państwowych.

REDAKCJA.

Także „Związki Zawodowe"?

(Słów kilka o ruchu zawodowym wśród niższych pracowników państwowych).

Od szeregu lat obserwujemy obok intensywnego rozwoju centralnych Związków zawodowych pracowników państwowych, cały szereg małych, lokalnych związków, obejmujących jedną tylko dykasterję a niekiedy tylko cząstkę pracowników danego resortu. Im więcej która kategorja pracowników jest wyzyskiwana, a przytem społecznie mało uświadomiona, tem więcej jest ona podatną dla różnego rodzaju eksperymentów w postaci tworzenia nowych związków, szukania nowych dróg i nowych proroków, którzy zakładają stowarzyszenia pod pokrywką obrony pokrzywdzonych, rzekomo źle bronionych przez centralną organizację. Dla łatwiejszego obałamucenia rzesz pracowniczych, zniecierpliwionych długiem wyczekiwaniem na poprawe bytu, wrogowie organizacji zawodowych i solidarności całego świata pracowniczego, w swej robocie wysuwają zazwyczaj argumentay: że każda kategorja pracowników ma jakoby „specjalne" swe postulaty, których potrafi lepiej bronić w pojedynkę, aniżeli wspólnie z ogółem pracowników państwowych.

Sfery, którym zależy na tem, aby pracownik był zawsze potulny i nie mógł bronić swych praw, chętnie popierają każdą akcję rozbijaczy ruchu zawodowego. nie szczędząc nawet na to środków pieniężnych, by tym sposobem osłabić spoistość rzesz pracowniczych i w ten sposób nie dopuścić niższych funkcjonarjuszów do całkowitej konsolidacji, która musiałaby doprowadzić do przyśpieszenia uregulowania wielu spraw po myśli pracowników.

Taka akcja rozbijania, prowadzona z ukrycia i sprytnie przez wrogów niższych funkcjonarjuszów i pracowników państwowych, przy pomocy najętych jednostek, najczęściej wyrzutków z zawodowych organizacji, natrafia niekiedy na poparcie wśród samych pracowników, którzy nie zawsze zdają sobie sprawę, jaką w ten sposób wyrządzają krzywdę ogółowi i ogólnym organizacjom, a przedewszystkiem sobie.

Czyż mamy daleko szukać przykładów wśród

siebie! Wszak pod pozorem obrony „odrębnych' interesów zawodowych zakładano Związek więziennictwa, dziś całkowicie niemal opanowany przez p. p. naczelników i inspektorów więziennych. Jak na tej odrębnej obronie wyszli dozorcy więźni, wystarczy wglądnąć w stosunki służbowe tychże, aby mieć odstraszający przykład powierzania obrony spraw zawodowych w cudze ręce. Sprawa urlopów, godzin służbowych, spoczynku niedzielnego, a przedewszystkiem sprawa traktowania dozorców więziennych przez przełożonych, potrącenia z poborów, dzięki właśnie tej odrębnej „obronie", jest dzisiaj prawdziwą udręką tej rzeszy pracowników i trzeba będzie wiele czasu i pracy, aby to zło, które się nagromadziło, naprawić.

Nie lepsze doświadczenie na odrębnym Związku zrobiła straż leśna, która utraciła posiadane stopnie płacy i prawa emerytalne (pozostałe im tylko drogą łaski), jakkolwiek posiadała specjalną obronę i utrzymywała przez szereg lat dobrze płatne biuro.

We Lwowie znowu do obrony pokrzywdzonych stanęli na ochotnika profesor uniwersytetu, radca skarbowy no i **bankier.**

W ostatnich tygodniach rozesłane zostały po kraju zawiadomienia o organizowaniu Związku drożników, z centralą w Warszawie. Jak nam donoszą z prowincji, pierwszy zjazd tej jeszcze jednej do obrony „specjalnych" spraw powołanej organizacji, miał się jakoby odbyć 31 marca r. b. w Warszawie. Kto jest inicjatorem tego nowego tworu, nie wiemy, nie wiemy również ile już zdołali ściągnąć gotówki od dróżników założyciele tej osobliwej organizacji. Natomiast zdołaliśmy stwierdzić jedno, co podajemy do **wiadomości wszystkich dróżników w kraju,** iż do ostatniej chwili ani Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ani Komisarjat Rządu na miasto stoł. Warszawę, ani też Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, nietylko, że nie zatwierdziło statutu podobnego Związku, ale nawet nie zostało o tworzeniu takowego zawiadomione. Również w Komisarjacie Rządu oświadczono nam, że o odbyciu Zjazdu dróżników w Warszawie, w dniu 31 marca 1928 r., nic tam nie jest wiadomo. Nawoływanie zatem do zapisywania się do nieistniejącego Związku i zbieranie na tego rodzaju organizację składek, zakrawa na naciąganie jeśli nie na oszustwo.

Dróżnicy i strażnicy rzeczni, dzięki staraniom naszej organizacji, otrzymali emerytury (Małopolska) i prawo bezpłatnego używania rowów i kęp — niechże więc będą ostrożni, aby na nowej organizacji nie wyszli tak, jak dozorcy więźni i gajowi, i nie utracili w końcu tego, cośmy zdołali dla nich uzyskać.

Czas nareszcie, by pracownicy państwowi zrozumieli, że tworząc podobne organizacje, wyrządzają krzywdę nietylko sobie, lecz całej rzeszy pracującej. Obrona członka takiej organizacji, jest nieziszczalnem marzeniem. Brak środków materjalnych, brak ludzi niezależnych, którzy bez obawy narażenia się na utratę stanowiska, mogliby skutecznie bronić pokrzywdzonych, brak wszelkich metod planowej pracy, prowadzącej nie tylko do wyjednywania drobnej podwyżki lub jednego czy dwóch awansów, lecz do bezpośredniego udziału w zyciu ogólno-społecznem i do uzyskania należnych praw, w dziedzinie płacy, stałości służby i zaopatrzenia emerytalnego, jest wprost nie do pomyślenia dla tego rodzaju związeczków i stowarzyszeń.

Czas już, wielki czas! tworzyć jeden ogólnokrajowy, silny, niezależny i zasobny w środki i ludzi Związek Niższych Funkcjonarjuszów i Pracowników Państwowych na całą Rzeczpospolitę Polską z siedzibą w Warszawie.

W jedności siła — w sile Zwycięstwo!

Rozwój Związku N. F. P. R. P. w Warszawie

Nowi Czlonkowie Centralnego Związku w Warszawie, którzy zglosili przystąpienie do organizacji od dnia 25-go stycznia r. b. do dnia 31 marca r b.:

Modlin 13, Kulno 8, Maków 26, Cieszyn 33, Tworki 14, Toruń 61, Kalisz 32, Pińsk 13, Miechów 15, Bydgoszcz 1, Włoclawek 5, Jarosław 2, Chelm Lubelski 3, Monasterzyska 5, Jarów Nowy 1, Wólka Rosnoska 1, Dobromil 2, Kowel 5, Chojnice 1, Cetula 1, Lublin 4, Tarnopol 5, Jezierzany 2, Zbryhorów 1, Wyczółki 1, Komarówka 1, Wyzniany 1, Podhajczyki 1, Krąglo ad Narajów 1, Zaloczany 1, Brzeżany 1, Polutory 1, Liletyn 1, Kupczyńce 1, Szybalin 1, Nadworna 11, Czernichów 7, D.bsza 1, Lisińki 1, Janczyn 1, Płock 1, Żółkiew 5, Mińsk-Mazowiecki 1, Stanisławów 10, Zamość 2, Łuków 3, Radzyń Podlaski 1, Szeszora 1, Mikuliczyn 11, Kraków 27, Klaj 1, Nowy Sącz 4, Wiśnicz 27, Biała 1, Chrzanów 1, Warszawa 134, Brześć n/Bugiem 25, Bydgosz 23, Chojnice 9, Tczew 6, Chelmo 13, Starogard 15, Stebnik 4, Sosnowiec 5, Gniezno 42, Poznań 4, Pleszew 9.

Razem zapisano od 25 stycznia do 31 marca 1928 r. przystąpiło do Związku N. F. R. P. 632 członków.

Dobrowolne datki na bibljotekę Związku.

Pracownicy Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

1) Szymczykowski Piotr zl. 8, 2) Czachorowski Piotr zł. 3, Müller zł. 2, 4) Krajewski Edmund zł. 1, 5) S. Liszewski zł. 2, 6) F. Ładyński zł. 2, 7) J. Dobosz zł. 2, 8) Dzięciol zł. 3, 9) S. Czekala zł. 3, 10) C. Dzioba zł. 2, 11) P. Kulma zl. 1, 12) Mielnik zł. 1, 13) Czech Franciszek zł. 1, 14) Trembocki Hipolit zł. 2, 15) Kępka Franciszek zł. 1, 16) Wl Juszyński zl. 1, 17) Uszyński Jan zl. 1, 18) L. Szwabowski zl. 1, 19) M. Łabęda zł 1, 20) Cz. Łysakowski zl. 1, 21) Z. Pelda zl. 1, 22) Wl. Klaudziński zł. 2, 23) Marjan Liszewski zł. 2, 24) Kazimierz Syska zł. 2, 25) Ogonowski Jan zł. 1, 26) Filipczak gr. 50, 27) Bronisław Szabelak zł. 1, 28) Świetlicki Piotr, Szkoła Główna Gosp. Wiejskiego zł. 5, 29) P. Świtocz, Sąd Okręgowy zł. 3, 30) Włodarski, Min. Pracy i Opieki Społecznej zł. 3.

Zaślubiny.

Dnia 12 listopada 1927 r. odbył się ślub we Lwowie Kol. Józefy Jurczyszyn z p. Antonim Nazimkiem; dn. 26 listopada 1927 r. odbył się ślub we Lwowie Kol. Katarzyny Underko z p. Włodzimierzem Drożnenkim; dnia 19 lutego r. b. odbył się ślub w Krakowie Kol. Ludwiki Witkówny z p. Karolem Kękusiem; dnia 18 lutego r. b. odbył się ślub w Kowlu Kol. Franciszki Brzezickiej z p. Janem Wróblem.

Młodym parom Zarząd Główny przesyła serdeczne życzenia, pomyślności na nowej drodze życia.

Zmarli.

Dnia 5 lutego r. b. zmarła w Warszawie ś. p. Wiktorja Goń; dn. 9 lutego r. b. zmarł w Niepołomicach ś. p. Jan Szarek; dn. 12 lutego r. b. zmarł we Lwowie ś. p. Stanisław Janik; dn. 13 lutego r. b. zmarł w Starym Sączu ś. p. Franciszek Lisik; dn. 17 lutego r. b. zmarła w Kulparkowie ś. p. Marja Kramasz; dn. 1 lutego r. b. zmarł w Kulparkowie ś. p. Mikołaj Dynes; dn. 10 lutego r. b. zmarł we Lwowie ś. p. Andrzej Szeszurek; dn. 24 lutego r. b. zmarł w Kulparkowie ś. p. Mikołaj Korol; dn. 20 marca r. b. zmarła w Stanisławowie ś. p. Marja Wołczynowa; dn. 20 marca r. b. zmarł w Tarnopolu ś. p. Mikołaj Gurkiewicz; dn. 30 marca r. b. zmarł w Rzeszowie ś. p. Andrzej Wołoniec; dn. 31 marca r. b. zmarł w Poznaniu ś. p. Piotr Baczyński; dn. 5 kwietnia r. b. zmarł w Bochni ś. p. Paweł Mostek; dn. 6 kwietnia r. b. zmarł w Grybowie ś. p. Marcin Hotlos; dn. 16 kwietnia r. b. zmarł w Grudziądzu ś. p. Bronisław Pyk.

Zmarli Koledzy i Koleżanki byli czynnymi i gorliwymi członkami naszej organizacji.

Cześć Ich pamięci!

Redaktor: **Karol Mozgała.** Wydawca: Zarz. Gł. Związku Niższych Funkc. Państw. Rzplitej Pol.

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA", Warszawa, Sienna 15, Telefon Nr. 75-93.